

rigsministerens lovforslag indebærer for det første en omlægning af tilskuddet efter § 22 i lov om kommunal udligning m.v., således at der bliver tale om et generelt tilskud til disse kommuner frem for et tilskud, der til en vis grad er øremærket. Det indebærer, at der ikke længere i loven fastsættes betingelser for kommunernes anvendelse af midlerne. Herudover er formålet med lovforslaget at forhøje tilskuddet til disse kommuner med henblik på i større omfang at kompensere dem for de merudgifter, som disse kommuner har som følge af deres ø-beliggenhed.

Indenrigsministerens lovforslag indebærer for det andet nogle ændringer af lov om trafikstøtte til de mindre øer. Disse ændringer vil primært sikre, at betaling efter lov om trafikstøtte til de mindre øer sker i overensstemmelse med nærværende lovforslag, herunder bestemmelserne om udbud.

I henhold til aktstykke nr. 472 af 23. maj 1978 og finansloven for 1999 yder Trafikministeriet på statens vegne tilskud til Andelsfærgeselskabet Læsø A.m.b.A til dækning af 1/3 af selskabets driftsunderskud, dog højst 0,7 mio. kr. under forudsætning af, at Nordjyllands Amtskommune og Læsø Kommune dækker den resterende del af underskuddet. Det samlede tilskud til færgeselskabet udgjorde i 1997 7.647.872 kr. Tilskuddet fra amtskommune og kommune ydes med hjemmel i ovennævnte kommunalfuldmagtsregler. I indenrigsministerens ovennævnte lovforslag foreslås Trafikministeriets tilskud overført til tilskud efter § 22 i lov om kommunal udligning m.v.

Trafikministeren yder endvidere betaling for driften af ruterne Kalundborg-Samsø og Bøjden-Fynshav, jf. § 2 a i lov om Banestyrelsen (lov nr. 1230 af 27. december 1996 som ændret ved lov nr. 290 og 291 af 18. maj 1998). A/S Storebæltsforbindelsen yder betaling for driften af ruten Spodsbjerg-Tårs, jf. § 13 i lov om anlæg af fast forbindelse over Storebælt (lovbekendtgørelse nr. 260 af 4. maj 1998).

3. Lovforslagets indhold

I lovforslagets § 1, stk. 1, fastslås det som lovforslagets formål at sikre en effektiv opfyldelse af samfundets behov for drift af færgeruter. I stk. 2 defineres udtrykket drift af en færgerute.

Forslagets § 2, stk. 1, giver staten, amtskommuner og kommuner hjemmel til at varetage færgedrift med henblik på opfyldelse af samfundets behov for drift af færgeruter. Der er ikke med forslaget tilsigtet nogen forøgelse af omfanget af statslig færgedrift. For så vidt angår amtskommuner og kommuner er bestemmelsen en lovfæstelse af den adgang, som kommuner og amtskommuner har efter de såkaldte kommunal-

fuldmagtsregler til under nærmere angivne forudsætninger at varetage færgedrift. Der tilsigtes ikke med lovforslaget nogen ændring af de forudsætninger, som skal foreligge for, at en amtskommune eller en kommune kan varetage denne opgave, jf. nærmere herom i bemærkningerne til § 2.

Forslagets § 2, stk. 2, giver staten, vedkommende amtsråd og kommunalbestyrelse hjemmel til at indgå aftale om at yde andre betaling for varetagelsen af samfundets behov for driften af en færgerute.

I § 2, stk. 3, bestemmes, at en aftale efter § 2, stk. 2, kun kan indgås, når ingen allerede driver færgerute mellem de pågældende anløbssteder i henhold til en sådan aftale.

Med forslagens § 2, stk. 4, jf. § 8, nr. 6, overføres den nuværende bestemmelse i lov om anlæg af fast forbindelse over Storebælt om opretholdelse af en bilfærgerute mellem Sjælland og Jylland over Kattegat og en rute mellem Spodsbjerg og Tårs.

I lovforslagets § 3, stk. 1, er der givet trafikministeren, vedkommende amtsråd og kommunalbestyrelser mulighed for, forudsat at en række nærmere betingelser er opfyldt, at give en operatør eneret til at drive færgerute mellem bestemte anløbssteder eller nærmere angivne kyststrækninger. Efter stk. 2 kan retten til at drive færgerute - også selvom der drives færgerute mellem de pågældende anløbssteder eller kyststrækninger - begrænses således, at det ud over allerede eksisterende drift forbeholdes en enkelt operatør at drive færgerute. Efter bestemmelsen i stk. 3 meddeles eneret i henhold til stk. 1 og begrænsning af retten til at drive færgerute i henhold til stk. 2 af den myndighed, som i overensstemmelse med § 5, stk. 1-3, har foretaget udbudet vedrørende den pågældende færgedrift.

Forslagets § 4, stk. 1, fastslår, at aftaler om at yde andre betaling for varetagelsen af samfundets interesse i driften af en færgerute og aftaler som følge af, at trafikministeren i henhold til § 2, stk. 4, pålægger A/S Storebæltsforbindelsen at opretholde en bilfærgerute, kun kan indgås efter forudgående udbud.

Efter § 4, stk. 2, kan udbud efter stk. 1 dog undlades, såfremt den samlede anslåede værdi af aftalen ikke overstiger et af trafikministeren fastsat beløb. Sidstnævnte beløb vil blive fastsat til et beløb svarende til det maksimale samlede de minimis-støttebeløb i henhold til Europa-Kommissionens bestemmelser om de minimis-støtteordninger. Det maksimale samlede de minimis-støttebeløb er for tiden 100.000 Euro over en periode på 3 år, der begynder ved udbetalingen af den første de minimis-støtte.

I § 4, stk. 3, bestemmes, at der kun kan gives eneret til at drive færgerute eller meddelelse om begræns-